

The mitzvah

1. Vayikra 26:1-3 (Koren tr. c/o sefaria.org)

לא תעשו לכם אֱלִילִים וּפְסֵלִים וּמַצֵּבָה לֹא תִקְיִמוּ לָכֶם וְאֶבֶן מְשֻׁכֵּת לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ כִּי אֲנִי ד' אֱלֹהֵיכֶם: אֶת שְׂבַתְתִּי תִשְׁמְרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִירָאוּ אֲנִי ד':
אם בְּחַקְתִּי תִלְכוּ וְאֶת מִצְוֹתֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם:...

You shall make no idols, nor shall you erect a carved idol, or a pillar, nor shall you install a figured stone in your land, to bow down upon it: for I am the Lord your Gd. You shall keep my sabbaths, and reverence my sanctuary, I am the Lord.

If you walk in my statutes, and keep my commandments, and do them...

2. Vayikra 25:47-55 (Koren tr. c/o sefaria.org)

וְכִי תִשָּׂיג יָד גֵר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ וּמָדָה אֶחָיִד עִמּוֹ וְנִמְכַר לְגֵר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ אוֹ לְעַקֵּר מִשְׁפַּחַת גֵר: אֶחָדִי נִמְכַר גֵּאֻלָּה תִהְיֶה לוֹ אֶחָד מֵאֶחָיו יִגְאֻלְנוּ: כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדֵי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי ד' אֱלֹהֵיכֶם:

And if a sojourner or stranger grow rich by thee, and thy brother that dwells by him grows poor, and sell himself to the stranger or sojourner by thee, or to the offspring of a stranger's family: after he is sold he may be redeemed again; one of his brethren may redeem him:... For to me the children of Yisrael are servants; they are my servants whom I brought forth out of the land of Mitzrayim: I am the Lord your Gd.

3. Rabbi Yosef Bechor Shor (12th century France) to Vayikra 26:2

שלא תמכור עצמך לגוי שהוא יצוה לך לעשות מלאכה בשבת. "ומקדשי תיראו." קדושתו תיראו ולא תמכור עצמך לגוי שתחלל שם שמים, שיעשה תועבות וחילול ד', וגם עבד משים עבדים לעבוד ע"ז.

Do not sell yourself as an *eved* to a non-Jew, who will command you to perform *melachah* on Shabbat. "And revere My sanctum" – revere My holiness, and do not sell yourself to a non-Jew, desecrating the Name of Heaven, as he will perform repellent things and desecration of Gd's Name, and the *eved* makes his *avadim* serve idolatry.

4. Vayikra 26:13 (Koren tr. c/o sefaria.org)

אֲנִי ד' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהֵיטֵב לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶם וְאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוֹת:

I am the Lord your Gd, who brought you out of the land of Mitzrayim, that you should not be their bondmen; and I have broken the bars of your yoke, and made you walk upright.

5. Rabbi Moshe Isserles, Shulchan Aruch Orach Chaim 31:8, as explained in Mishneh Berurah 131:44

אסור לכל אדם ליפול על פניו בפשוט ידים ורגלים, אפ"ל אין שם אבן משכית (הגהות אשירי סוף פ' תפלת השחר וריב"ש סי' תי"ב); אבל אם נוטה קצת על צדו, מותר אם אין שם אבן משכית. וכן יעשו ביו"כ, כשנופלין על פניהם, אם יציעו שם עשבים כדי להפסיק בין הקרקע, וכן נוהגין (מרדכי).

No one may fall on their face with extended arms and legs, even without a stone floor. But if one inclines partially on his side, it is permitted, or if there is no stone floor. And so they shall do on Yom Kippur – when they fall on their face, if they spread grass there to interrupt from the floor. And this is the practice.

Why not bow on a stone floor?

6. Rambam, Sefer haMitzvot, Lo Taaseh 12

זה גם כן כדי שלא יתדמה לעבודת הצלמים. כי כן היו עושין אבן מצויירת במלאכה מחוכמה לפני הצלם וישתחוו עליה לאותו הצלם.

This, too, is prohibited lest it appear like idol worship, for so they would make decorated stone with sophisticated craft before the statue, and upon it they would bow to the statue.

7. Sefer haChinuch, Mitzvah 349

ואפשר לומר גם כן שהטעם מפני שנראה כמשתחוה לאבן עצמה, אחר שהכינוה וציירוה והיא נאה יש מקום לחשד. אבל המשתחוה על גבי בגדים נאים, אין שם מקום לחשד, שהבגד דבר שהוא כלה במהרה...

It is also possible that the reason is lest one appear to bow to the stone itself. Since they prepare and design it, and it is attractive, there is room for suspicion. But one who bows upon attractive fabric, there is no reason for suspicion, for the fabric is quickly destroyed...

8. Rashi to Vayikra 26:1

להשתחוות עליה - אפילו לשמים, לפי שהשתחוואה בפשוט ידים ורגלים היא, ואסרה תורה לעשות כן חוץ מן המקדש:
"To bow upon it" – even to Heaven, because bowing is with extended arms and legs, and the Torah prohibited this outside the Beit haMikdash.

9. Rashi to Megillah 22b לא

לא אסרה תורה - בפסוק זה אלא שלא יעשו רצפת אבנים בבית הכנסת, דוגמת של מקדש.
"The Torah did not prohibit" in this verse other than to make a floor of stone in a synagogue, like that of the Beit haMikdash.

10. Talmud, Avodah Zarah 43a

"לא תעשון אתי" - לא תעשון כדמות שמשי המשמשים לפני... כדתניא: לא יעשה אדם בית תבנית היכל, אכסדרה תבנית אולם, חצר תבנית עזרה, שולחן תבנית שולחן, מנורה תבנית מנורה, אבל הוא עושה של ה' ושל ה' ושל ה'...
"You shall not make with Me" – You shall not make the image of the servants which serve before Me... As is taught in a braita: One may not make a house in the form of the Heichal, a large room in the form of the Ulam, a yard in the form of the Azarah, a table in the form of the Table, a menorah in the form of the Menorah. But one may make [a menorah] of five, six or eight [branches]...

11. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Beit haBechirah 7:10

ואסור לאדם שיעשה בית תבנית היכל, אכסדרה תבנית אולם, חצר כנגד העזרה, שולחן בצורת שולחן, ומנורה בצורת מנורה, אבל עושה הוא מנורה של חמשה קנים או של שמונה קנים או מנורה שאינה של מתכת אף על פי שיש לה שבעה קנים.
And one may not make a house in the form of the Heichal, a large room in the form of the Ulam, a yard in the form of the Azarah, a table in the form of the Table, a menorah in the form of the Menorah. But one may make a menorah of five or eight branches, or a menorah that is not of metal even if it is of seven branches.

12. Rabbi Yosef Dov Soloveitchik (20th century USA), Reshimot Shiurim to Succah 41a

ונראה שבזכר למקדש יש שני דינים:
(א) הלכות אבילות זכר למקדש, זוהי הגמ' בב"ב, היסוד של דינים אלו נלמד מהפסוק "אם אשכחך ירושלים" והוא לזכור ירושלים כפי שהיתה ולהתאבל על חורבנה.
(ב) דין לזכור את המצוות הקשורות למקדש - היינו להעלות על לבנו את המקדש כשיהיה בבנינו, ב"ב, וזוהי הסוגיא שלפנינו. יסוד דינים אלו מהפסוק "ציון היא דורש אין לה", אין בכך חלות אבילות על העבר, אלא קיום על שם העתיד לבא כשהמקדש יבנה. ויתכן שזכר כפול זה מרומז בקרא במגילת איכה "זכרה ירושלים ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו לה מימי קדם". "ימי עניה ומרודיה" - היינו החורבן והאבילות עליו. "כל מחמדיה" - היינו המצוות שנתקיימו במקדש מאז ואנו מקיימים אותן עתה ע"ש המקדש כשיהיה בבנינו.
It appears that there are two elements in "memorializing the Mikdash":

- (1) The laws of mourning to remember the Mikdash. This is Bava Batra (60b). The foundation of this is learned from the verse, "If I forget you, Jerusalem." This is to remember Jerusalem as she was, and mourning her ruin.
- (2) The law to remember the mitzvot connected with the Mikdash – meaning, to set in our hearts the Mikdash as it will be when it is built – speedily in our days – and this is our [talmudic] passage. The foundation of these laws is from the verse, "She is Zion, no one seeks her." This is not mourning for the past, but fulfilling for the future when the Mikdash will be built.

Perhaps this dual memorial is hinted in the verse in Eichah (1:7), "Jerusalem remembers the days of her affliction and suffering, all of her treasures, which she had in earlier days." "The days of her affliction and suffering" – the ruin and the mourning for it. "All of her treasures" – the mitzvot fulfilled in the Mikdash then, which we fulfill now for the Mikdash which will be built.

13. Rabbi Levi Yitzchok Horowitz, *When and how to mourn: Judaism's many contradictions*

The same Jew who spends his midnight hours reciting *Tikkun Chatzos* in tearful memory of the Destruction, nevertheless marches proudly and happily around the *bimah* in *shul* with his *esrog* and *lulav* on Sukkos – *in commemoration of Temple times*. So he not only cries, in remembrance of the Temple; he dances, too. The same family that sits on the floor on *erev Tish'a B'Av* eating eggs and ashes, several months later sets a luxuriant table for its Pesach meal – and, leaning in a kingly manner, eats *matzah* and *marror* (bitter herbs) wrapped together *to remember how Hillel ate it in the time of the Temple*. *Matzah and Marror are not the only things wrapped together at the seder*; our joy and our remembrance are intertwined too, not only in *korech* (Matzah Sandwich), but in the roasted egg and shankbone on the *seder*-plate and in the *afikoman* as well, all commemorations of what we had in the *Beis Hamikdosh* that is no longer standing.